

Stichting blijft voorlopig ongeschonden, nadat de kat de bel was aangeboden

De afgelopen zomer stonden diverse artikelen over onze stichting in de plaatselijke kranten. In het merendeel van deze artikelen ging het om klachten die naaste omwonenden geuit hebben in de richting van de gemeente Uithoorn, die verhuurder is van onze woning gelegen aan de Thamerweg 61. De omwonenden wonen al wat langer op hun huidige adres, respectievelijk sinds 1991 en 1993, maar de klachten zijn van een recenter verleden. Om precies te zijn sinds 1997 en 1999. Hoewel het voor de gemeente Uithoorn vanaf de eerste klacht vrij duidelijk was, dat het meer om een burenruzie ging dan om daadwerkelijke overlast, is zorgvuldig onderzoek gedaan naar aanleiding van de klachten. Dit heeft er toe geleid dat de gemeente Uithoorn de stichting een aantal maatregelen heeft opgelegd zoals:

- het plaatsen van schuttingen op de erfgrenzen
- het betegelen van de gehele achtertuin
- het vocht dicht maken van de gevel
- het met teerfolie bedekken van de souterrainmuren in de woning en het betegelen van die muren

Voorts zijn er afspraken gemaakt omtrent de aanneming van katten (alleen oude en niet plaatsbare katten mogen worden opgenomen) en er zijn afspraken gemaakt over het onderhoud van de kattenzandbak. Dit alles overigens in bijzonder goede harmonie en tot volle tevredenheid van beide partijen. De samenwerking was voorbeeldig. Dit alles heeft ertoe geleid, dat er strikt genomen geen sprake meer kan zijn van overlast en dat de naaste omwonenden kunnen genieten van ongestoord woongenot. Helaas denken de naaste omwonenden hier, ondanks een uitspraak van de rechter, anders over. Maar hier ligt een andere aanleiding aan ten grondslag, zo vrezen wij.

Alle ellende met één van de omwonenden is in april 1999 begonnen. Tot maart 1999 waren de verhoudingen

tussen de omwonende en de stichting redelijk goed te noemen. Deze relatie is echter verslechterd toen de stichting (lees: Els Verkerk) weigerde medewerking te verlenen bij het afgeven van een verklaring dat bepaalde werkzaamheden wel verricht waren, zonder dat hier sprake van was geweest. Sterker nog, de Stichting heeft laten weten bij de bevoegde instanties dat er geen enkele behoefte bestond van de diensten gebruik te maken. Vrijwel direct hierna is de campagne tegen de Stichting van start gegaan en dit hield onder meer in dat er voortdurend geklaagd werd bij de gemeente Uithoorn over de katten opvang. In deze campagne werd soms zeer ver gegaan. Niet alleen de gemeente Uithoorn werd belaagd met klaagbrieven en verdacht makingen aan het adres van Els Verkerk, maar ook tijdens de Open Dag in augustus 1999 werd via spandoeken kenbaar gemaakt, op beledigende wijze, hoe de omgeving er over dacht. Dit alles heeft echter weinig gehoor gevonden, noch bij de gemeente Uithoorn noch bij de kantonrechter, waardoor de lucht enigszins opgeklaard lijkt. Voorzichtigheid blijft echter troef en ook in de toekomst zal de Stichting op zijn tellen passen en al het mogelijke in het werk stellen de zaken zo goed en zo kwaad als het kan op de rails te houden. De overwinning is voor de poorten van de hel in de wacht gesleept en die plaats beviel de Stichting niet zo. Een poosje rust is nu gewenst, zodat alle aandacht weer op de viervoeters gericht kan zijn. Met de komende kerstdagen in het verschiet is enige vrede aan de Thamerweg zeker op zijn plaats.

Het Kattebelletje

MIJN NAAM IS KRUFFY.

Kijk mij nu eens lief liggen op ons stapelbed. Maar schijn bedriegt. Want ik ben nogal agressief. Door mijn vorige "eigenaar" ben ik heel erg slecht behandeld. Na jaren van ellende ben ik in het Amstelveense dierenasiel terechtgekomen en na enige tijd geplaatst bij mensen die medelijden met mij hadden en me mee naar hun huis namen. Maar sukkel die ik was: na twee dagen schrok ik ergens van en vloog uit angst de heer des huizes op een

vreselijke manier aan, waarna deze zich bij de E.H.B.O. moest laten behandelen. U begrijpt dat ik meteen rechtsomkeert terug ging naar het asiel. En ook daar zag men het niet meer met mij zitten en daarom vroegen zij aan Els of zij het met mij wilde proberen. Zo ben ik in september bij de Stichting gebracht en ook hier gaat iedereen met een boogje om mij heen.

Els en de vrijwilligers denken dat het met veel rust nog wel goed met mij kan komen. Nou, we zullen wel zien.

Helpt u de Stichting door mij financieel te adopteren? Weet u niet hoe dit in zijn werk gaat? Bel dan Els even voor informatie.

Groetjes van Kruffy.

EEN HEEL LEUK JAAR

Gaarne wil ik Els, u als donateur of adoptie – ouder en alle andere vrijwilligers bedanken voor een heel leuk jaar bij Stichting Help de Zwerfkat. Met als hoogtepunt de open dag in september j.l. De belangstelling was enorm. Nu ik de bewoners wat beter leer kennen, want elke kat heeft zo zijn eigen willetje en leuke en minder leuke dingen, zal het volgend jaar vast nog leuker worden. Het is jammer dat we afscheid hebben moeten nemen van enkele toppers als TAART, SIL en PETER. We zullen ze missen. Maar het is leuk om ook weer nieuwe katten te leren kennen en hun streken te ontdekken zoals bij BAS en BABS, of de schuwe katten toch weer een beetje vertrouwen te geven. Ook in 2001

zal er dus nog genoeg te knuffelen zijn, (en schoon te maken ook!).

Ik ga er voor, ook in 2001.

Groeten van Rene

Joep en Kim

16 september 2000 was het zover: de tweede open dag van Stichting Help de Zwerfkat! Gelukkig begon het al meteen goed: prachtig weer! Bijna alle vrijwilligers waren al om 07.00 uur paraat om de boel aan de Thamerweg te klaren. Want reken maar dat er dagelijks een hoop moet gebeuren. Ook op zondagen, de feestdagen en zeker dus op de open dag. De katten hadden mijns inziens ook het idee dat het een bijzondere dag ging worden. Al die drukte zo vroeg op de morgen... De ene kat ging wat meer eten, de andere helemaal niets. Voor de kater Joepie en poes Kim was het de eerste open dag en ik geloof niet dat ze het erg op prijs stelden. "Wat een hoop mensen gr gr gr". De hele dag hebben Joepie en Kim me in de gaten gehouden en als ze konden praten weet ik bijna zeker dat ze zouden zeggen: "Nou Riek wanneer gaan die enge mensen nou weer foetsie??" Daarentegen waren andere snorrenbaarden erg in hun nopjes met al die visite. Freij, Guus, Mientje en Streepie hadden een top dag: wat een aandacht én wat heerlijk al dat geknuffel! . Wat me in de loop van de dag verder opviel is dat een enkele kat de weg kwijt was. Dat klinkt vreemd, maar het was toch echt zo! Een aantal katten heeft een vaste ruimte c.q. mand of hok waar zij graag vertoeven. Sommige van deze katten met vaste plek zijn namelijk wat dement of zelfs blind. Wanneer u, als kattenliefhebber een poes/kater optilt en elders neerzet, weten ze niet

meer waar ze zijn... En wie met zo'n kanjer heerlijk buiten in het zonnetje was gaan zitten, ging er dan uiteraard vanuit dat hij/zij weer makkelijk de

weg naar mand of plekje terug vond. Gelukkig waren er voldoende vrijwilligers die veel van de dieren echt kennen en er voor zorgden dat deze

poezendieren na heerlijk te zijn geknuffeld of in de zon te hebben gezeten weer op hun vertrouwde plekje terecht kwamen! Een veel gestelde vraag op deze heugelijke dag was of er niet vaak onenigheid in de groep voorkomt. Daar kan ik alleen maar op zeggen: ja! Er kan tenslotte maar één de baas zijn! Al heeft hij/zij het op het moment erg moeilijk zijn functie in ere te houden. Een veel jongere soortgenoot aast op het leiderschap... Om u gerust te stellen, echte felle knokpartijen komen zelden voor! Af en toe willen de echte stoere mannen een poot uitslaan, en soms hebben ferme dames onderling wat kattigheid te regelen. Nee, over het algemeen is het bij de Stichting volop genieten! Lieve mensen, het is nu eind november als ik dit stukje schrijf en het is buiten guur, het regent en waait. Dan denk ik maar zo, met een tinteling in mijn ogen, aan de leuke herinnering aan deze Open dag! U toch ook hoop ik? Namens Joep en Kim durf ik dat niet te zeggen, al zijn ze echt wel bijgekomen van al die drukte. Ze komen zelfs al een beetje dichterbij (zouden ze doorhebben dat de mensen bij de Stichting niet eng zijn?). Ik hoop het maar! Natuurlijk hoop ik u ook volgend jaar weer op de open dag te zien. Dat wordt overigens een heel speciaal evenement, maar daarover hoort u nog in de volgende Kattenbel.

Groeten Riekie

Overzicht van de inkomsten en de uitgaven in 1999

Inkomsten			Uitgaven		
Adopties, donaties, giften	fl	86.242,81	Voeding	fl	23.779,95
			Dierenarts	fl	15.491,09
			Telefoon + porto	fl	2.516,42
			Auto	fl	19.959,28
			Huisvesting	fl	38.127,01
			Computer + kantoorart.	fl	2.012,70
			Div onkosten	fl	18.620,06
			Eigen vermogen	fl	-29.144,88
Totaal	fl	86.242,81		fl	86.242,81

Helaas hebben wij 1999 met een negatief saldo moeten afsluiten. Zoals U ziet zijn de kosten voor huisvesting in het afgelopen jaar weer erg hoog geweest. Om de Stichting te kunnen laten voort bestaan moesten deze onkosten voor verbouwingen en verbeteringen gemaakt worden. U heeft het resultaat op de open dag kunnen zien!!!!!! Wij blijven daarom op uw steun rekenen om door te gaan met ons werk. Hierbij ingesloten treft u een acceptgiro aan. Mocht u ons al gesteund hebben, dan kunt u deze als niet ontvangen beschouwen.

Het bestuur en de vrijwilligers van
STICHTING HELP DE ZWERFKAT
 wensen iedereen prettige feestdagen en een gezond en vooral
 diervriendelijk **2001**.

December 2000